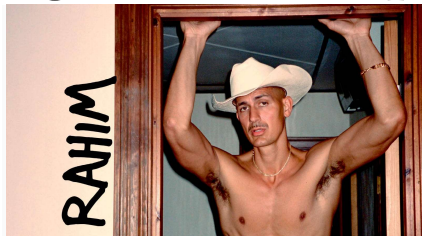
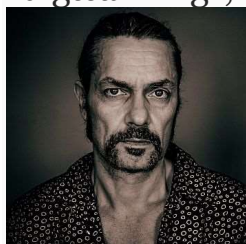

Tobias Rahim lyner ned og smækker slange og notesblok på kaffebordet

Udsnit af forsiden på Tobias Rahims debut-"digtsamling", udgivet af Politikens Forlag.

Claus Ankersen 19.11.2022

KULTUR // BOGANMELDELSE – Hitmageren Tobias Rahim debuterer som forfatter i et besynderligt kæmpeformat med guldryg, som er mere merchandise end digtsamling. Hvorfor? Måske fordi det snart er jul. Bogen med idolfotos, bar røv og spredte noter kommer til at ligge under alle træer. Heldigvis er det en 'digt-samling' og ikke en digtsamling. Poesien bukker og skraber og håber på Rupi Kaur effekten, skriver Claus Ankersen i dette bogsyn.

Drømmene maler virkeligheden

Forfatter: Tobias Rahim

Politikens Forlag, 2022

For bogens digterjeg handler alting om at vinde. Det er det samme nytårsfortsæt hver år. Der skal vindes. Og så skal der kneppes og tudes, imens popstjerneforfatter-jeg'et slår sig i **kapitalismens lænker og drømmer sig langt væk til det land** – må man tro – hvor den liderlige gud bor. Men der er ikke noget at gøre, angst og mistrivsel forbliver klangbunden midt i successen.

Det er en enestående digtsamling. Måske mere enestående end digtsamling, for selve ordet 'digtsamling' står med anførselstegn i forlagets pressemeddelelse, og er på bogens allerførste sider, sammen med flere andre ord, stavet forkert. 'Digt-samling', står der med ubehjælpelig håndskrift på bogens enorme, hvide sider af kartontykt papir.

Det er popkunst, roser **Jyllands-Posten**. En dick-samling, jubler **Se&Hør** – for selvfølgelig anmeldes denne badeværelsesflise af en bladguldsbrygget debutbog samme dag i de fleste store medier. Det manglede da bare.

Sjælens glatte maveskind

For selv om der står 'digtsamling' i anførselstegn, er forfatteren – og debutanten – trods alt ingen ringere end tidens måske allerhotteste hitsmed, Tobias Rahim. Det er man ikke et sekund i tvivl om. Han pryder selv forsiden iført nøgen overkrop og cowboyhat. Og bogens bærende element er da også (foto)grafisk. Dels båret af en mængde hel- og dobbeltside farvefotos af Rahim i forskellige positurer. Snart læser han et eller andet, snart er han ved at lyne op og hive pikken frem i hovedet på alle de kvindelige fans som bogen formentlig er tiltænkt. Det er muligt, han blottes sin sjæl, han blottes helt sikkert sin sjæls glatte maveskind i popbilleder og barnetekst.

[Her er fortællingen om et frygteligt dannelsesfald, om et forarmet uddannelsessystems frugt, generationer af funktionelle analfabeter, som er til fals for enhver sukkerknald, der kan sælges som drøm](#)

Over for idolbillederne, står skriften. Sort, tyk og uregelmæssig i en blanding af små og store bogstaver som fremstår uredigerede. Her og der er et bogstav streget over, eller tilsat. Det bliver grafisk interessant, når det er sat så pompøst op. Her er ingen klimakrise eller høje papirpriser. Kun krop og kassetænkning. Det er flot, også selv om det er ubehjælpsomt. For det er det. Men derfor bliver det også interessant. Der er noget afvæbnende over sprogets famlende, ubehjælpsomme naivitet.

Fotografierne viser popstjernen. Sangeren. Scenekunstneren i al sin slanke, solbrune pragt, med sin eightpack og penciltynde overskæg – og så lemmet, som hældes ud over siderne med jævne mellemrum bogen igennem. Her er der magt over sagerne. Her er drømmen om succes udlevet og forevigt.

Sort skrift, stavfejl og guldryg

Digtene, som egentlig mere læses som strøtanker, spredte noter og små abrupte indfald fanget i flugten, fortæller en anden historie. Tonen slås an med et hav af stavfejl, som bidrager til fortællingen om noget ubehjælpsomt, noget uformående, som mangler helt elementær oplysning. Her er fortællingen om et frygteligt dannelsesfald, om et forarmet uddannelsessystems frugt, generationer af funktionelle analfabeter, som er til fals for enhver sukkerknald, der kan sælges som drøm.

Helhedsindtrykket er et værk, snarere end en digtsamling. Et værk om en virkelighed, hvor stærke modsatrettede kræfter spiller op mod hinanden. Et smukt værk. Som en blanding mellem en models portfolio og hendes desperate noter om livet i guldburet, viser bogen os, at ingenting er som vi troede, det er. Men det er ikke bogens digte, som gør det. De kan ikke stå alene. Bogen fungerer på grund af formatet. Sempelthen. Og på den måde burde alle digtsamlinger udkomme. I kæmpeformat. Med guldryg. På tykt papir i 30×38. Men det gør de desværre ikke. Popidolers merchandise gør, derimod.

Det bliver uden tvivl en kassesucces, som både kommer til at tjene papiret hjem for forlaget og vil styrke og cementere Tobias Rahim som verdensstjerne i Danmark med licens til hvad som helst

Hvis Tobias Rahim havde sendt sine noter ind under et andet navn, var de hverken blevet læst eller udgivet og havde delt skæbne med så mange, i øvrigt lysår meget bedre digte, som dagligt sendes ind til store forlag som Politiken uden at hverken blive læst eller udgivet. Men nu er forfatteren allerede superstjerne. Og et feteret idol. Så naturligvis bliver de møjsommeligt nedskrevne tanker og overvejelser udgivet i et passende format. Sådan er virkeligheden, som Tobias Rahims drømme har malet.

Men gode digte er det altså ikke. Heller ikke selvom bogen fungerer som popkunst og med sine kontraster skaber et rigtig fint afsæt for samtaler om, hvad kunst og litteratur er og kan og skal. På den måde er bogen en stærk udsigelsesplatform, og forhåbentlig får den lokket nye læsere til poesiens lille trug, som det skete da instagram-digteren **Rupi Kaur** ramte et helt nyt læsersegment og nogle af dem opdagede, at digte faktisk kan en masse. *Fingers crossed* og tak for det, Tobias. Poesien bukker og skraber.

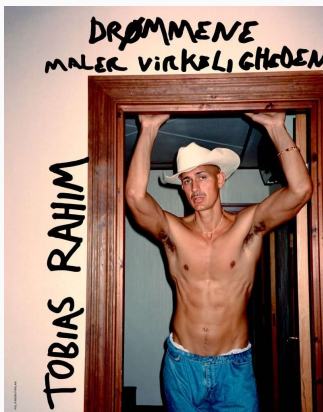
Ubrugelige skærver

Men hvorfor overhovedet kalde bogen en 'digtsamling'? Det er umuligt at lade være med at spekulere på, om den rastløse liderlighed, som man kan læse driver popstjerneforfatteren, nu simpelthen byder ham at betvinge højere kunstneriske tinder og vinde anerkendelse som digter med disse ubrugelige skærver, som lå tilbage, da popsangene var skåret til.

Vi læser bogen og savler eller rynker på næsen over julegodterne, som vælter ud ad bukserne, mens vi udmærket godt ved det inderst inde: Det handler IKKE om at vinde

Bogen vil i så fald indskrive sig som dobbelt så interessant i rækken af kunstneriske ytringer og værker, som bliver markedsført som 'poetiske' uden

rigtigt at have noget med feltet eller udtrykket at gøre. For Tobias Rahims bog er poetisk på samme måde som en danseforestilling, et maleri eller en omgang squaredance kan være poetisk.

Kødslangen vinder hver gang

Men, når alt kommer til alt, er det flintrende ligegyldigt, om hvorvidt *Drømmene maler virkeligheden* er en 'digtsamling' eller ej. Det bliver uden tvivl en kassesucces, som både kommer til at tjene papiret hjem for forlaget og vil styrke og cementere Tobias Rahim som verdensstjerne i Danmark med licens til hvad som helst. Nu også high-end post-it notesblok litteratur.

Han har allerede vundet. Han har vundet så meget, at han ikke behøver at betale det selv – men kan udkomme med spredte noter i en fotobog på, hvad der formentlig er landets næststørste forlag og kalde det digte. Og blive anerkendt som digter. Han har vundet det hele, radiostationer, dansegulve, pige- og drengehjerner. Musikbranchens priser og kærlighed. Og vi elsker ham for det. Også selvom han er ked af det og har angst under den stramme hud. For netop i denne modsætning bliver bogen allervigtigst. Vi læser bogen og savler eller rynker på næsen over julegodterne, som vælter ud ad bukserne, mens vi udmærket godt ved det inderst inde: Det handler IKKE om at vinde. Livet er ikke en konkurrence. Heller ikke i det neo-Skandinavien, forfatteren også drømmer lidt om.

nøgenhedpopkunst Tobias Rahim

Claus Ankersen

Claus Ankersen er forfatter, digter, journalist, kritiker, oversætter, redaktør og arbejder desuden med forskellige tværkunstneriske udtryk. Han har været fast tilknyttet POV siden november 2016 og er redaktør på Kulturlisten. Claus Anker